

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ความสัตย์ความจริงเหนือชีวิตจิตใจ

มาคราวนี้ไม่ได้เลี้ยงสัตว์นะ เลี้ยงแต่ช้างหนเดียว คราวนี้เราไปเลี้ยงปลาที่วัดหงส์ อย่างน้อยให้ได้สักสองหน เพราะไปที่ไหนทำอย่างนั้น ไปที่ไหนเลี้ยงสัตว์แจกทานไปหมด มาคราวนี้ไม่ค่อยได้ ฟังได้หนเดียวที่อยู่ชญาเลี้ยงช้าง แล้ววันนี้ก็จะไปวัดหงส์เท่านั้นแหละ เวลาจวนเข้ามาๆ เราไม่ค่อยมีเวลาว่าง งานนั้นงานนี้มัดเข้าๆ เลยตกลงจะไปไหนไม่ได้ละ

ช่วยโลกนี้ช่วยจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดานะเราช่วยโลก สมบูรณ์แบบเต็มกำลังของเราเลยละ ปัจจัยมามากน้อยนี้ออกหมดเลย ไม่มี กำไม่มี แบตตลอดเลย ได้มาเท่าไรๆ คือเราเลี้ยงไว้แล้วๆ ที่จำเป็นๆๆ เข้ามาติดต่อๆ กับเรา ที่สร้างแล้วก็มี กำลังเริ่มสร้างก็มี กำลังสร้างทุกแห่งทุกหน แล้วจ่ายเป็นงวดๆๆ หลังนี้จ่ายงวดที่เท่านั้น หลังนั้นจ่ายงวดที่เท่านั้นรอบนะวัดป่าบ้านตาด ไม่ว่าที่ไหนอำเภอไหนจังหวัดไหนทั่วไปหมดละเราก็จ่ายเป็นงวดๆๆ ไปเลย

เพราะฉะนั้นมันถึงไม่มีเงิน เพราะเราไม่ได้รับมาเพื่อให้มันให้มี รับมาเพื่อสงเคราะห์โลก ได้มาเท่าไรทุ่มเลยๆ หมดเลย นี่ก็ทุ่มเลยละ ทำให้พอ เราจะทำให้พอชาติที่เป็นชาติที่เราภูมิใจสุดขีดในหัวใจของเรา เราพูดจริงๆ เรียกว่าชาตินี้เป็นชาติที่เราภูมิใจสุดขีด ไม่ยิ่งหย่อนกว่านั้น เอามาเพิ่มอีกก็ไม่ได้ ลดลงก็ไม่ได้ พอ พอแบบอัครรรย ไม่เอาอะไรอีกแล้ว ช่วยเต็มกำลังความสามารถช่วยโลก มีเท่าไรออกหมดเลย

เราไม่เหมือนใคร ความสัตย์ความจริงถือเป็นชีวิตจิตใจ เหนือชีวิตจิตใจ ถ้างล คำสัตย์ได้ตั้งก็ตรงไหนความตายนี้มาที่หลังนะ ความจริงจึงให้เป็นไปตามอรรถตามธรรมมาเป็นอันดับหนึ่งเลย ช่วยเต็มกำลัง เอาตายก็ตาย จะให้คำสัตย์ขาดจากนี้ไม่ได้เป็นอย่างนั้น นี่เราก็ได้ช่วยเต็มกำลังความสามารถทุกอย่าง ว่าอย่างนั้นเถอะ โดยที่เราไม่เอาอะไรเลย ตั้งหน้าตั้งตาช่วยอย่างนี้ละช่วยตลอด ไม่เอา มีเท่าไรๆ ทุ่มลงหมดๆ พอถึงกาลเวลาแล้วเหรอดดีดฝั่งเลย ไม่ยาก เราพูดจริงๆ เราตายไม่ยาก บอกให้ชัดเจน ฟัน้องทั้งหลายทราบ

นี่ละผลแห่งการปฏิบัติธรรม เห็นประจักษ์ ธรรมดาโลกทั้งหลาย สัตว์อยู่ในป่าในเขาเขาไปเรียนวิชาตายเมื่อไร เขากลับกันทุกคน วิชาตายไม่ต้องเรียนกลัวกันทุกคนๆ นี่เราเรียนให้มันถึงขีดถึงแดนวิชาตายแล้วไม่กลัว หมด ความเป็นอยู่ความตายไปมีน้ำหนักเท่ากันเท่านั้น เพราะเหตุไร พอทุกอย่างแล้ว แล้วจะไปติดไปดี้นหาอะไรอีก นี่

เราก็ทำอย่างนั้น บอกว่าเราทำทุกอย่าง ไม่มีอะไรบกพร่องในหัวใจ โลกที่ควรจะได้ สงเคราะห์มากน้อยเราทุ่มลงดังที่เห็นนี่ละ ช่วยเติมกำลัง ถึงกาลเวลาแล้วก็ไปเลย

นี่ละที่เราเคยพูดเสมอว่าประวัติของพระอรหันต์ท่านนิพพานไม่ค่อยมีนะ มีก็มี เฉพาะผู้มีปรากฏชื่อลือนามโด่งดัง เช่น พระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ พระอานนท์ พระกัสสปะ อย่างนี้ ผู้มีชื่อเสียงโด่งดังในวงพุทธศาสนาในครั้งพุทธกาล นอกนั้นท่าน เงียบๆ ทั้งๆ ที่ท่านเป็นพระอรหันต์ ท่านตายแบบเงียบๆ คือท่านไม่ตื่นตื่นท่านเรียน จบ เรื่องความเกิดความตายท่านเรียนจบแล้วท่านไม่ตื่นตื่น ถึงกาลเวลา เหนอ จะไปไม่ รอดแล้วเหอ ชุกหัวเข่าร่วมไม้ร่วมไหนพับๆ แล้วดีดผิงไปเลยๆ

เพราะฉะนั้นพระอรหันต์จึงไม่ค่อยมีประวัติ ไม่ทราบท่าน ท่านไปที่ไหน พอสมควรแก่กาลเวลาชีวิตของท่านแล้ว ท่านเข้าชุกหัวเข่าร่วมไม้ร่วมไหนถ้าดีดผิงไป เลย เพราะฉะนั้นประวัติของพระอรหันต์จึงไม่ค่อยมี ออกมากระจายไม่ค่อยมี เราก็ได้ ค้นคว้าพอแล้วเรื่องตำรับตำราประวัติของพระอรหันต์ไม่ค่อยมี เพราะท่านตายง่าย ไป ที่ไหนๆ พอถึงกาลเวลาแล้วบ๊ีบไปเลยๆ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ